

Tuần Báo Vô Vi

14 tháng 9 năm 2014

Số 203

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Mỗi Tấm Hình Là
Một Câu Chuyện
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Dũng mãnh thực hành phải làm sao?
2. Sự thanh bình do đâu mà có?
3. Sự bình an làm sao cảm thức được?
4. Tình thâm đạo mẫu là sao?
5. Lập trường là gì?
6. Hành pháp phát triển có hữu ích gì không?
7. Người giúp người cần liệt kê danh sách hay không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Paris, 19-11-96 3:00 AM 1) Hỏi: Dững mãnh thực hành phải làm sao? Đáp: Thừa dững mãnh thực hành là quên đi mọi sự mê chấp ở trần gian mà tự thức. Kệ: Phân minh đời đạo chẳng khen chê Trách móc lăm than khó được về Quy một tình Trời không dấy động Quy y thực chất chẳng còn mê.	Paris, 20-11-96 3:10 AM 2) Hỏi: Sự thanh bình do đâu mà có? Đáp: Thừa sự thanh bình do tâm tu thực hành gặt hái được niềm tin phong phú khả năng của chính mình có đạt được kết quả tốt đẹp ở tương lai mà thực hành pháp môn đã nhận được, thì nghiệp lực sẽ được giải tỏa. Kệ: Học tu học tiến lại tâm hòa Giải tỏa sân si tự thiết tha Hành pháp giúp đời không gián đoạn Bình tâm tiến hóa tự mình qua.
Paris, 21-11-96 2:20 AM 3) Hỏi: Sự bình an làm sao cảm thức được? Đáp: Sự bình an do sự quân bình từ tâm lẫn thân, tự cảm giác mọi chiều thanh nhẹ, tâm thân an vui và nhẹ nhàng. Kệ: Có có không không tự quán xuyên Trì tâm thanh tịnh tự giao duyên Vui hành tâm đạo trong thức giác Quý tướng Trời cao rõ các miền.	Paris, 22-11-96 3:00 AM 4) Hỏi: Tình thâm đạo mẫu là sao? Đáp: Thừa tình thâm đạo mẫu là đối với người tu nhiều kiếp tương hội trong tình thương yêu quý trọng lẫn nhau, gặp nhau vui như được một phép lạ. Kệ: Thâm tình khai mở thiết tha hợp Trí óc vui tươi chỉ muốn hòa Tĩnh táo sống động trong mật thiết Vô cùng sống động muốn vui hòa.
Paris, 23-11-96 4:00 AM 5) Hỏi: Lập trường là gì? Đáp: Thừa lập trường là đường lối thực hành rõ rệt và không bao giờ thay đổi, lúc nào cũng vậy thôi, thực hiện trong sự bình đẳng tâm giao. Kệ: Cảm thông nguyên lý muôn màu (6) Thức giác tâm tu rõ trước sau Quy hội chung hành tâm hiệu đạo Cần khôn quy một rõ đuôi đầu.	Dauville, 24-11-96 9:30 AM 6) Hỏi: Hành pháp phát triển có hữu ích gì không? Đáp: Thừa hành pháp phát triển hướng về thanh tịnh mà tu rất hữu ích cho tâm lẫn thân, nhiên hậu mới thật sự phục vụ đời đạo rõ rệt hơn. Kệ: Giải mê phá chấp tự quy hườn Đời đạo song tu xét rõ hơn Đạo hạnh thực hành tâm giới pháp Chơn tình bộc phát rõ thâm ơn.
Paris, 25-11-96 4:00 AM 7) Hỏi: Người giúp người cần liệt kê danh sách hay không? Đáp: Thừa người giúp người là do tâm thành tận độ hòa hợp với nguyên lý của Trời Đất, phục vụ quần sanh không ngừng nghỉ, thiên tánh tự khai triển, hướng về tâm từ bi mà hành sự là tạo phước duyên cho chính mình, đối với người làm phước tùy duyên tận độ, không kể công và nhắc lại, tâm lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ quần sanh tiến theo tình Trời mà tu. Kệ: Tu hành không kể khôn ngu động Cứu giúp độ tha chỉ một lòng Khai triển chơn hồn trong thức giác Quy nguyên mùi đạo vẫn sanh tồn.	

Nguyên Diễn Chung Hình (tiếp theo)

...
*“Tâm ta tự sửa xét phân,
Hiểu mình hiểu họ tự lần sửa sai”*

Ở trong đưng chạm rồi các bạn thấy rõ tâm ta tự sửa xét phân, hiểu mình hiểu họ tự lần sửa sai. Cái tâm ta tự sửa xét phân thấy rõ ràng, vạn sự do mình tạo, động cũng mình mà tịnh cũng mình, cái gì cũng là do cái tâm của con người làm ra hết thảy.

Tôi nói khối óc của loài người chứng minh Trời Phật, khối óc của loài người chứng minh khoa học, khối óc của loài người gây chiến tranh ở thế gian. Bây giờ chúng ta lựa cái nào tốt, cái nhẹ, cái thanh cao, cái cởi mở, cái xây dựng thanh thản. Các bạn dòm các bạn có lao động, các bạn dòm cái cây, người ta trồng hột giống có chút xíu đó mà các bạn muốn mai có cái cây trái đâu có được, nó phải qua một thời gian. Đó, cái định luật hóa hóa sanh sanh, diễn âm diễn dương chuyển hòa, thời tiết đủ thứ phối hợp như thời địa lợi rồi nó mới sanh ra hoa quả cho chúng ta hưởng thụ ở ngày nay. Rồi bây giờ chúng ta tu đây cũng vậy nữa, cũng phải dày công, phải ngày giờ chớ không phải muốn vô là tôi làm được liền, mới vô là tôi thấy tôi liền, không được. Các bạn phải sửa, các bạn phải cày bừa, phải làm cách nào để khai thông ngũ kinh, ngũ tạng của các bạn. Cái phần đất của tiêu thiên địa này nó phải sáng sửa rồi nó mới hấp thụ được cái nguyên năng của trời đất, lúc đó nó xán lạn như ban ngày không có cái gì hết.

“Tâm ta tự sửa xét phân”: Rồi lúc đó mình hiểu mình, mình hiểu ở trong cơ thể này, trong tiêu thiên địa này, trong bộ óc này, trong khối óc này có thể sáng tạo bất cứ những món gì ở thế gian có và chúng ta có thể tìm hiểu những cái chưa có và chúng ta sẽ đem lại công hiến cho tất cả mọi người thì

“Hiểu mình hiểu họ tự lần sửa sai”: Đó, do cái nhu cầu của trước mắt chúng ta và chúng ta hiểu nơi khả năng và óc sáng tạo chúng ta tiến lần sửa sai. Cái tu cũng vậy về cái phần thanh diễn, bây giờ các bạn đối thoại với nhau, các bạn thấy nặng nề, mệt nhọc, nói về đạo lý nói không thông, rồi lần các bạn tu nữa sửa nữa, phải sửa mình rồi gặp nhau mới nói

mới thông. Bây giờ các bạn cũng vậy, trước kia gặp nhau nói về đạo lý nói thấp thỏi lăm. Bây giờ các bạn nói càng ngày càng cao, mà thấy càng ngày càng thương yêu lẫn nhau, thấy càng quý mến gần nhau để tìm hiểu cái luồng thanh diễn đó, khi các bạn ngồi nói chuyện thao thao bất tuyệt mà không biết ở đâu nó đến. Đó, cái phần thanh diễn các bạn đã hòa bên trên mới thu hút được một phần sáng suốt bên trên, nó mới diễn tả cái cảnh thao thao bất tuyệt mà chính bạn nói rồi bạn sợ không biết đây phải hay là không!

Cho nên cái âm thanh của ta xuất phát ra không phải là một thứ có thể tạo ra âm thanh được. Kim một thứ không cũng không được, mộc một thứ không cũng không được, hỏa một thứ không cũng không được, thổ một thứ không cũng không được, nó phải có kim, mộc, thủy, hỏa, thổ và nó phải có đầy đủ nguyên căn, nguyên năng của đại tự nhiên, thanh khí diễn của vũ trụ phối hợp rồi mới xuất ra âm thanh. Mà âm thanh các bạn thao thao bất tuyệt đó là cái phần thanh diễn chuyển hóa để giáo hóa các bạn. Cho nên các bạn không có sợ sai lầm cứ nói rồi tiến, mình không có đả phá ai nhưng mình chỉ sửa mình, đó là cái chơn diễn xây dựng tiên bộ.

*“Bình tâm chớ vội thị oai
Chuyên hành chơn chánh đạt ngày quang vinh”*

Nhiều bạn nói được rồi tưởng đây ta tu cao, không nên, phải bình tâm chớ vội thị oai, tưởng ta giỏi không được. Ở đời cũng vậy, một võ sĩ cao cường lúc nào cũng hạ người ta được rồi một ngày kia rồi anh hạ lấy anh không biết lấy ai mà đỡ giùm cho anh. Một trận bình là tiêu. Cho nên, các bạn phải nhớ rằng cái tu cũng vậy chúng ta không có giỏi hơn cái đạo nào hết nhưng mà chúng ta chỉ sửa để tiến mà thôi. Chúng ta là người dở nhất cần phải học hỏi ở mọi giới và học thêm càng ngày càng học càng tiến bộ. Chuyên hành chơn chánh phải lo tu lo sửa mình đạt ngày vinh quang. Đó, thấy cái sự sáng suốt nó sẽ về tới mình, lúc đó là chúng ta trở nên vinh quang là chúng ta đã có toàn bộ sáng suốt rồi. Chúng ta đi ở đâu, chúng ta đi làm ruộng, chúng ta đi làm bất cứ một chỗ nào, một cái nghề nghiệp gì

chúng ta thấy cũng đem sự sáng suốt cho quần chúng.

Không phải là xuất ngôn nói chuyện mới là đem sự sáng suốt mà hành động từ bi của các bạn cũng đem lại sự sáng suốt ảnh hưởng cho mọi giới. Các bạn thấy những cái cây ở trong rừng, các bạn dòm vô thấy có cái cây nào mà nó trật tự thanh đẹp thì cái cây đó nó hấp dẫn nhất ở trong cái đám rừng kia. Bây giờ, chúng ta cũng vậy. Chúng ta có phần sáng thì chúng ta sẽ ảnh hưởng tất cả những cái trước tới tằm nó sẽ được tiến hóa và nó sẽ nhờ ánh sáng đó nó thấy nó rồi nó sẽ tiến tới sự phần sáng suốt của nó sẵn có, nó sẽ tăng gia lên nó sáng suốt thêm.

Cho nên, các bạn tu ở đây cũng vậy rồi các bạn sẽ làm những nhiệm vụ đó, các bạn làm cực thanh cực tịnh, cực sáng suốt rồi các bạn đi tới đâu các bạn cũng chỉ đem sự sáng suốt cho mọi người. Chớ cái công phu các bạn đang học đây, các bạn không có phải là chơi đâu, có tâm tu điều thứ nhất cho các bạn được khỏe khoắn, đối về đời nhưng mà qua đạo các bạn sẽ đạt sự sáng suốt mà hồi nào giờ các bạn không hiểu chuyện đó nhưng mà rồi các bạn thấy chuyện đó không có khó khăn, cũng như quá trình tôi đã nói về châm cứu này kia kia nọ. Các bạn nói tưởng đâu tôi nói dóc, nhiều người nói cái miệng tôi nói như con kéc chắc nói dóc. Không! Nhưng bây giờ các bạn nắm cái máy các bạn đi trị bệnh đó, rồi con bệnh nó thấy nó nói: Ôi cha! Ông này trị hay quá, rồi ông cũng mắc cỡ ông không biết có trị đúng hay không, nhưng mà ông về ông phải nghiên cứu cái bệnh đó, càng nghiên cứu hơn nữa thì bệnh nhơn nó dạy mình trị hết bệnh. Rồi bây giờ làm sao mình trị bệnh mình, mình người tu lấy cái gì trị bệnh mình, lấy cái sáng suốt trị bệnh mình, lấy cái thanh, thanh lọc cái trước. Đó là mỗi đêm các bạn đều uống thuốc và tự trị bệnh hết, Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định là trị bệnh và do sự cố gắng cương quyết chớ không có dự dự nữa thì lúc đó các bạn thấy trong người nó khỏe khoắn, tinh tấn thì không có bệnh gì hết. Bởi vì nó hòa đồng với đại tự nhiên rồi nó đâu có động loạn nữa, nó đâu có làm cái tần số của nó bị hư nữa! Lúc nào nó cũng cởi mở vui vẻ tùy cơ ứng biến, tùy duyên trợ hành thì con người sẽ khoan khoái nhẹ nhàng không có đau khổ. (12:52)

Cái bệnh là do cái gì? Là do cái tánh sanh. Tôi đã nói rồi đối với người đạo mà người thường họ không hiểu, cái bệnh do tánh sanh họ không hiểu, họ không hiểu cái tánh họ là cái gì. Nhưng mà người đạo thấy rõ rồi, bây giờ mình tu mình thấy mình

tham dục là mình thấy cái tánh chứ gì nữa. Bây giờ, mình làm sao hai cái tham dục này nó tiến tới cái xây dựng và nó dục hóa hóa sanh sanh, nó dục xây dựng, nó dục cởi mở, nó dục đem tới sự sáng suốt cho mọi cơ năng trong bản thể thay vì nó chỉ có một góc. Chúng ta biết tận dụng nó thì nó tiến hóa, còn không biết tận dụng nó thì nó chỉ có phát triển một góc mà thôi. Cho nên, các bạn tu đây rồi các bạn thấy cái giá trị, không phải là đi học sách nữa tự nhiên tu rồi các bạn thấy có sách vô tự sẵn sàng từ càn khôn vũ trụ ngay trong bản thể bạn và bên ngoài bản thể bạn trong lúc nhắm mắt là các bạn học. Rồi đi, đứng, ngồi, nằm, động chạm ở thế gian, thế sự này kia kia nọ, tự nó chuyển hóa những giải pháp trong trí óc của các bạn, các bạn được giáo dục trực tiếp thay vì gián tiếp, văn tự là gián tiếp, thanh điển là trực tiếp. Đó, rồi học hoài, học hoài, học cho tới chúng ta kiếp này tới kiếp kia, ngay tới giờ phút này những bậc đại giác còn phải học. Nếu bậc đại giác không học làm sao gởi phần hồn chúng ta xuống thế gian để học cái gì đây. Chúng ta học, rồi chúng ta học cái ác trước, học đủ thứ, rồi phần điển chúng ta hướng về Ngài thì Ngài cũng học. Tất cả học, học là chùi rửa, sáng suốt, tươi tắn, đẹp đẽ. Các bạn đeo hột xoàn mà không chùi hột xoàn không có giá trị. Thì bây giờ chúng ta có cái mô ni châu đây mà không luyện thì làm sao nó sáng. Cho nên các bạn, ai cũng có hột xoàn mà hột xoàn đó là hột xoàn trường sanh bất tử, tu để cho nó xuất phát, rửa ráy cho nó càng ngày càng thanh, các bạn mới độ mình rồi nhiên hậu mới độ thiên hạ được.

Vạn linh trong cái tiểu thiên địa này các bạn phải độ tiến hết trội rồi mới ảnh hưởng các giới, lúc đó một người làm thành công, trăm người làm thành công, triệu người làm thành công thì chúng ta đem cái thiên đàng xuống thế gian chung hưởng vui tươi không có bao giờ có sự khó khăn giữa con người và con người nữa. Chỉ có điển mới tha thứ và mới tiến giải một cách mau lẹ như vậy đó, còn dùng lý luận văn tự ở thế gian không thể nào làm được. Bởi vì nó kẹt trong cơ năng tiểu thiên địa trí óc và quyền hành ở thế gian. Chúng ta dùng cái điển giải thì nhất định nó sẽ đi tới cái hòa hợp và trong tinh thần xây dựng cởi mở xán lạn của càn khôn vũ trụ thì thấy cái phần làm việc nó càng ngày càng tiến hóa mạnh và càng cởi mở, rồi tâm tư chúng ta không phải là tâm tư eo hẹp nữa thì đâu có những cái bệnh uất ức của nội tâm. Tâm tư các bạn càng ngày càng mở rộng vì vạn linh vì muôn loài thì các bạn đâu có còn sự eo hẹp nữa mà lo sự bệnh hoạn và đau khổ. Các bạn

quên hẳn tất cả những sự bịnh hoạn, nhưng mà các bạn đứng ở trong môi trường tiến hóa mãi mãi thì thấy con người sung sướng biết chừng nào, gắng tu để đạt tới. Nhưng mà ngày nay cũng có nhiều bạn đạt lần lần tới rồi, cố gắng làm nữa như tôi đây không có giờ phút nào, tôi dám hoang phí cái thanh điền, tôi gắng tu để tôi tiến. Ngày nay tôi mới đàm luận với các bạn, chuyện này tới chuyện kia, chuyện kia tới chuyện nọ để chúng mình chung tiến và cời

mở, hiểu lấy mình rồi mới giúp tất cả mọi người được. Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 7/8/1977)

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2014”

Những bạn đạo ghi danh đi xe bus với Ban Tổ Chức (BTC) xin vui lòng lưu ý những tin tức dưới đây:

1. **Công ty xe bus đưa/đón bạn đạo:** Sapaco.
2. **Địa chỉ đón tất cả bạn đạo:** 592 Cộng Hòa, Q. Tân Bình, TPHCM.
Điện thoại: 38101466.
3. **Giờ khởi hành:** 5:00 giờ sáng ngày 21 tháng 9 năm 2014. (Bởi vì số lượng khách đi du lịch qua Campuchia rất đông vào ngày Chúa Nhật. Bạn đạo khởi hành sớm sẽ giới hạn được thời gian chờ làm thủ tục nhập cảnh)
4. BTC sẽ lo cho tất cả bạn đạo thức ăn, giải khát (Sáng/trưa) trên tuyến du hành đến Đại Hội.
5. Ngoài ra bạn đạo có thể tự túc mua thêm những món theo khẩu vị cá nhân khi xe dừng lại các trạm giải lao (Giá ăn sáng, trưa độ 2 – 4 US dollar)
6. Bạn đạo nước ngoài nhập cảnh cần phải đóng thêm 27 USD xin visa tại biên giới **Mộc Bài**. (Trường hợp chưa xin visa).
7. Hạn chót liên lạc với Ban Ghi Danh tại Mỹ quốc qua điện thoại: 16 tháng 9 năm 2014.

Trong trường hợp bạn đạo có những thắc mắc liên hệ đến Đại Hội, chương trình đưa đón, hoặc cần sự giúp đỡ của BTC tại Việt Nam, xin vui lòng liên lạc theo số điện thoại và thời gian ấn định dưới đây:

- **Hoàng Thùy Lam:** 0932700500
Từ 28 - 8 - 2014 tới 21 - 9 - 2014
- **Trần Lý Thanh:** 1283501825
Từ 16 - 9 - 2014 tới 18 - 9 - 2014
- **Nguyễn Minh Châu:** 1284501825
Từ 16 - 9 - 2014 tới 18 - 9 - 2012

Riêng những bạn đạo di chuyển bằng đường hàng không đến **Phi Trường Siem-Reap** từ ngày 19 tháng 9 năm 2012 tới 21 tháng 9 năm 2012 có thể email liên lạc với trực tiếp với BTC để được hướng dẫn và đưa đón.

Xin quý bạn đạo vui lòng đọc kỹ **Cẩm Nang** và theo sự chỉ dẫn đã được ghi rõ bên trong.

Mọi thắc mắc liên hệ đến Đại Hội xin quý bạn đạo vui lòng liên lạc trực tiếp với BTC :

Email : voviduhanhdaophap@gmail.com

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn. Kính chúc quý bạn thượng lộ bình an.

**Kính thư,
BTC - “Du Hành Đạo Pháp”**

DU HÀNH ĐẠO PHÁP 2009

Đây là hình trực tuyến của Đức Thầy truyền từ Montreal sang đại hội Du Hành Đạo Pháp 2009 trên du thuyền từ Long Beach (Nam Cali) đi Mexico.

TẠI SAO 2 ĐẠI HỘI?

Tuy Đức Thầy chính thức chấp thuận 2 đại hội trong năm này, nhưng thoát nhìn thì giống như đang tranh giáo quyền, hay phản đạo. Giải thích của Đức Thầy cũng không dễ hiểu:

- **Phụ Ái 12:** *Phân chuyển thực hành xét thấp cao.* Trong bài giảng này, đề tài Kim Thân và tên của pháp lý Vô Vi được làm thí dụ: Đừng vội phán xét, có thể người kia tu cao hơn mình.
- **Vui Xuân, 1/1/1990:** *Một ngày nào không còn thiền viện, không còn thiền đường thì các bạn lui về đâu?* Đây là thời gian sau đại hội Long Vân: Nếu bên ngoài quá động thì cứ ở nhà tu (*chớ đừng bỏ tu*).
- **Một thí dụ** là đại hội Hồng Kông tháng 12 năm 1992. Vì trận bão cấp 8 nên có thêm đại hội tháng 7. Giải thích này không thỏa đáng vì bão cấp 8 rất nhỏ. Theo thông lệ cũ, rất nhiều bạn đạo tham dự đại hội tháng 7 nay tham dự đại hội DHĐP.

Lý do dễ thấy nhất là **nhóm bạn đạo tổ chức thiền ca trước kia (VMP)** nay không thể đến đại hội truyền thống. Ngoài ra, **các bạn đạo nhiều thanh niên** (*thật ra là chưa tập trung tốt*) cũng cần một môi trường tự nhiên và hồn nhiên hơn. Các bạn đạo này đã nhiều năm gần Đức Thầy, họ không quá sợ sai lầm.

Cả hai đại hội năm 1992 tại Hồng Kông đều vui vẻ ấm áp vì có Đức Thầy, nhưng **hai đại hội năm 2009 vì không có Đức Thầy nên đều rất bơ vơ**. Đại hội trên du thuyền đầu tháng 9 tiến hành lúc Đức Thầy bệnh quá nặng, còn đại hội Dallas tháng 12 thì Đức Thầy đã rời xác.

VÀI CHI TIẾT:

1. CÓ THỂ ĐÂY LÀ HỘI LONG HOA!

Trong đại hội DHĐP này, có một bạn đạo lên hội trường nói bạn cảm nhận đây là Hội Long Hoa. Và đa số bạn đạo tham dự cũng nghĩ như vậy mà đến đây, vì đây có thể là đại hội cuối cùng khi Đức Thầy còn tại thế. Nhưng trong suốt đại hội, không thấy có thể hiện gì của “**Hội Long Hoa và Ngày Tân Thế**”. Nếu so sánh với chuyện về VN của Đức Thầy 6 tháng trước, thì chuyện về VN kia còn giống hơn: *có Thánh Địa, có Phật...*

2. ĐIỆP VIÊN 007.

Các bạn đạo thuộc đại hội tháng 12 tìm cách ngăn không cho Đức Thầy đến đại hội tháng 9 này. Anh chị T-H (San Diego) qua Montreal thăm Đức Thầy giữa tháng 8, nhưng không được vào nhà! Các bạn trong ban tổ chức đại hội Du Hành Đạo Pháp đều bị cản trở.

Làm sao đem 6 vé máy bay cho Đức Thầy để Đức Thầy tham dự đại hội?

Đã có anh HQ (bạn đạo Montreal, trước kia từng ngụ ở Los Angeles), nhân viên bán vé, vào thăm

Đức Thầy và mang theo vé, dùng điện thoại di động của anh để liên lạc với Nam Cali (điện thoại trong nhà cũng bị chặn). Anh đang nói chuyện thì Đức Thầy đi ra.

- Nhưng Đức Thầy không thể đi California được, dù để đi du thuyền hay vào bệnh viện ở Los Angeles: *mất toi tiền 6 vé.*
- *Bốn vé* máy bay từ Montreal đi Encinada, chỗ tàu ghé gần biên giới Mỹ/Mê Tây Cơ, cũng tốn công vô ích.
- *Bốn vé sau cùng* đi Cabo San Lucas (Mexico) cũng không thành công.

Phép lạ đã không xảy ra, Đức Thầy quá yếu, may là các vé mua sau không mất tiền.

3. ĐỨC THẦY VÀ BẠN ĐẠO

Trong ngày khai mạc Đại Hội, Đức Thầy xuất hiện trực tuyến (*online*) nhưng không nói tiếng nào. Chỉ có video đầu hình ngày hôm trước, Đức Thầy đeo kính đen đọc bài thơ cho đại hội DHĐP. Nghe nói khi đầu video này, Đức Thầy đọc đến 5 lần mới hoàn tất.

Gần 350 bạn đạo và thân hữu tham dự đại hội này. Thanh điển vẫn dồi dào, văn nghệ rất vui, ăn mặn cũng hơi nhiều. Tôi lên bờ mua được đôi giày, bị bạn đạo hù, coi chừng bị bỏ bùa. Hăm he cũng có hiệu quả, tôi không dám xúi dục T-H dắt nhau đi ăn cua rang muối.

Đại hội tháng 12 ở Dallas sau đó tuy số người tham dự ít hơn dự tính nhưng may mắn vẫn không bị khách sạn phạt tiền. Tiếng Mỹ gọi là WIN-WIN (*ai cũng thắng*), không ai thua lỗ.

CÁC NĂM SAU

Sau năm 2009, ban tổ chức Du Hành Đạo Pháp không thể trở lại với nhóm truyền thống, họ bắt buộc phải tiếp tục tổ chức đại hội DHĐP mỗi năm một lần cho đến nay: Du thuyền Florida, Siem Reap (2011), Phnom Penh, Bangkok, Siem Reap (2014).

Khương bửu Võ

Los Angeles, ngày 5/9/2014

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ ÚC CHÂU

Úc Châu 28/11/96

Kính Thưa Thầy !

Con tên là M . Đầu thư con kính chúc Thầy luôn khoẻ mạnh để sống lâu dài dẫu dặt dằn con đại.

Kính thưa Thầy! Lòng con luôn luôn tưởng nhớ về Thầy, từ ngày nhận được PLVVKHHBPP này con luôn quý trọng Pháp và cố gắng hành cho đúng

và đều như lời Thầy căn dặn. Nhưng cũng có lúc vì mệt mỏi quá con hơi lười, nhưng sau đó con cố gắng nhiều hơn. Mấy năm qua con thực hành Pháp Lý Vô Vi này con rất mừng vì thấy được chính mình đã bỏ dần đi tánh hư tật xấu và gia đình con cũng vui vẻ hạnh phúc.

Trên bước đường tu, con cảm nhận mình có tiến (*tiến trong thực hành để tu sửa nhưng vẫn buồn vì cảm biết mình còn tăm tối si mê*). Nhưng Thầy ơi, trong giấc ngủ của con luôn luôn là ác mộng. Ngày xưa còn ở Việt Nam con có một thời gian bệnh mà

người ta gọi là tà, phải đi thầy cho uống bùa chú vì ban đêm ngủ con hay bị người ta đến đè con và làm tình vợ chồng bấy lâu (lúc đó con chưa có chồng con) con sợ đến không dám ngủ. Nhưng con có lòng tin nơi Trời Phật sẽ cứu con thoát khỏi nghiệp chướng. Vì thế khi còn ở Việt Nam con luôn đi chùa tụng kinh niệm Phật và thần kinh con lúc ấy yếu lắm, niệm cho đỡ sợ chứ tâm vẫn không an định. May mắn thay con đi vượt biên sang Úc rồi gặp Pháp Vô Vi, con một lòng cố gắng hành Pháp, tâm con được ổn định nhưng trong giấc ngủ con vẫn bị ám ảnh hoài. Con không biết mình đúng hay sai trong lúc hành Pháp mà đêm nào con ngồi thiền nhẹ thì ác mộng hình như nhiều hơn. Con buồn tủi vì mình tu mà tâm thần chưa ổn định, con sợ mình lầm đường điên khùng không có cơ hội để tu học sửa mình, và còn một điều nữa là hàng tuần trong lúc học Mục Bé Tám, nếu con tham gia trả lời câu hỏi thì người con run lên và hai hàm răng đánh bụ cạp, con phải ráng làm thỉnh thoảng không cho bạn đạo biết, mỗi lần nói đến việc Đạo là nước mắt con tuôn ra, lúc đó con cảm thấy mình buồn tủi, không biết tại sao ?

Hôm nay nhân học Mục Bé Tám, các anh chị em trong Thiền Đường an ủi và khuyến khích con nên bày tỏ cùng Thầy. Con kính mong Thầy thương mà tận độ con trên bước đường tu học giải tỏa những uất khí trong người con. Kính lạy Thầy con sẽ cố gắng tu học để đền đáp ơn Thầy.

Và con còn một điều nữa là con thích đẹp, dù thấy đàn ông hay đàn bà đẹp là con thích ngắm. Từ lúc còn nhỏ, con biết mình còn xấu nhiều quá, thưa Thầy con phải làm sao để buông bỏ nó. Mỗi đêm đi ngủ, con đều mở bằng niệm Phật của Thầy và tối thiền con cũng mở bằng niệm Phật, vậy mà con vẫn sợ ma. Nhưng con ráng nhớ lời Thầy, phải dừng nên dù rất sợ con vẫn cứ ngồi. Con không hiểu có hại gì không, xin Thầy thương ban ơn lành cho con định tâm tu học, lòng thành con thiết tha hướng về Thầy. Chồng con cứ nói - Người tu thiền gì mà còn sợ ma. Con không dám nói kể những ác mộng của mình. Và con cũng mong có ngày chồng con được sống trong tình thương yêu của Thầy bên các bạn đạo quý thương. Với con lúc nào chồng con vẫn là người tốt. Con tham quá phải không Thầy ? Mong Thầy thương tha thứ và soi sáng cho gia đình con.

Kính bái,
M

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

M,

Thầy đã nhận được thư của con, được biết tâm thân con đều là trước khí, nghe đến chơn lý là phải run sợ. Gần đây, có một loại thuốc thanh lọc rất tốt, có thể giúp con giải quyết từ từ theo chương trình thanh lọc:

- a) - Lọc ruột
- b) - Lọc gan
- c) - Lọc thận, lọc tế bào

Con rất cần thanh lọc bốn điểm này nhiên hậu mới đẹp được chiêm bao mơ mộng, ảo ảnh trong tâm thức của con. Hành thiền đứng đắn, phải rất dày công thanh lọc tâm điểm của chính mình, hòa hợp sự thanh nhẹ của cả căn khôn vũ trụ, thì âm khí sẽ không tồn tại được. Nếu con cần thanh lọc nên viết thư liên lạc cô B., sẽ hướng dẫn rõ rệt cho con, vì những gì Thầy đề nghị là Thầy đã thực hành. Vậy con nên tin và áp dụng, thì sự rắc rối của con sẽ không còn nữa. Con hướng tâm về Trời Phật, tức là mỗi mỗi phải dứt khoát hướng về con đường thanh nhẹ trường tồn mà tu, bất chấp bất cứ sự trở ngại nào khi ý thức được phần hồn là chánh, trong một thời gian ngắn sẽ tự giải quyết trong vòng trật tự, tâm thức sẽ an nhiên và tự tại. Vạn sự trên đời là không, có công tu học thì mọi việc sẽ được an yên. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

X, ngày 1-9-1996

Kính gửi Đức Thầy,

Hôm nay con mạo muội viết thư đến đức Thầy. Kính thưa Thầy con tự biết con mang nhiều tội lỗi với Cha Trời, Mẹ Đất và nhất là đối với Thầy. Con đã công phu PLVVKHHBPP đã lâu mà con cảm thấy mình không tiến được gì cả, dậm chân tại chỗ. Con tự biết rằng vì mình còn dục vọng nhiều quá, ham mê ngoại cảnh, rồi bị ngoại cảnh chi phối đến đêm công phu lại không đạt kết quả, ngồi lấy lệ....con rất hổ thẹn khi đứng trước tấm ảnh của Đức Thầy ... và mặc cảm với bạn bè, đau khổ vì sự yếu đuối của mình không tự trị được mình. Trong thâm tâm con rất khao khát được vững vàng trên đường đạo nhưng không biết tại sao con lại thiếu dũng chí

quá lúc nào cũng bị lục căn lục trần quyền rũ....để những sự việc qua con lại hồi tiếc, hồi hận nhưng phạm rồi lại tái phạm nữa. Bây giờ con không biết phải làm sao có được một dũng chí để dứt khoát đường đời, một lòng hướng thượng được hã Thầy? Con chưa vượt qua được những cám dỗ của vật chất và cả những chuyện phim video lôi cuốn con nữa Hôm nay con rất hổ thẹn vì sự bê trễ của mình mà còn dám viết thư làm phiền đến Đức Thầy mong đức Thầy từ bi tha thứ cho đứa con cứng đầu và ngu muội này nhé. Có lẽ Đức Thầy mắc nợ con quá vì con chọn pháp môn của Đức Thầy rồi hôm nay lại làm phiền vì sự lười biếng, bê trễ của mình Cầu mong Đức Thầy ban cho con vài lời vàng ngọc để con có được một ý chí cương quyết dũng mãnh mà dẹp hết những tham dục, những tánh hư tật xấu trong người con. Đây là những lời chân thật trong tâm con nếu có gì sơ sót xin Thầy hỷ xả mà tha thứ cho con nhé. Thành kính tri ân Đức Thầy và cầu mong Đức Thầy luôn khỏe mạnh, an lạc diu dài chúng con bớt đau khổ.

Đứa con tội lỗi,
BTH

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

TH,

Thầy vui nhận được thư con, muốn nung nấu tinh thần thực hiện PLVVKHHBPP, nhưng tự cảm thấy tâm thân ô trược và tri trệ; vậy chúng ta phải truy tầm gốc gác của phần hồn mà tu tiến. Hồn là vô sanh bất diệt, đang được cơ hội cuối cùng, làm chủ tiểu thiên địa hiện tại, tức là thể xác, từ khối óc cho đến tứ chi đều do sự sáng suốt của con điều khiển.

Vậy chúng ta phải tìm sáng suốt là gì? Do sự quân bình của nội tâm thì mới được sáng suốt. Hiện nay con có duyên lành ngộ được PLVVKHHBPP tự tu tự tiến trong thực hành nhưng thiếu ý chí dũng mãnh của chính con, cho nên gặp phải nội lực yếu đuối không phân giải nổi. Vậy con nên áp dụng triệt để phương pháp đã và đang lược được, thì tương lai con sẽ có kết quả tốt đẹp, liên hệ với trời đất mà hành sự. Nguyên khí của trời đất, giờ phút khác cũng đã và đang hỗ trợ sự tiến hóa cho chính con, nhưng rất tiếc ngoại cảnh đã lôi cuốn con, và làm cho trung ương khối óc thần kinh của con yếu ớt, hướng hạ thay vì hướng thượng. Thiên địa nhơn, con là người đại diện trời đất có một thể xác và khối óc ôn hòa trật tự, đã hình thành trên mặt đất, hướng ngoại cuồng cuồng trong cõi tạm mà đành quên đi chơn thức tiến hóa của chính mình. Khi con hiểu được thế gian này chẳng có ai có thể tạo ra hình thù duyên dáng của con được. Vậy con nên dũng mãnh thực hành đúng đắn thì mọi việc sẽ tái lập được sự trật tự tiến hóa giữa tâm và thân. Ở trên đời này có gì sung sướng bằng hướng về thanh tịnh mà tu, càng ngày sẽ càng hiểu chính mình hơn, thì tâm thân sẽ dứt khoát, không ôm lấy sự vọng động, bất cứ từ đâu đến, quý thương thân xác và bằng lòng tự khai khác lấy chính mình thì mới hiểu được tài sản cuối cùng của Thượng Đế đã ân ban mà tự nghiêm chỉnh thực hành, dứt khoát hướng về Thiên Quốc mà tu, thì con sẽ có cơ hội tự đạt đến sự siêu diệu tốt đẹp giữa tâm và thân. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 7 tháng 6 năm 1980

PHỤ ÁI 22

Chủ hành phát triển hướng trung tâm
Thanh thân siêu diệu tự tiến tâm
Thức giác quy nguyên lòng cứu độ
Tình thâm phân giải pháp siêu thâm.

Siêu thâm thức giác phân tâm
Đường mòn quy nhứt tình thâm đạo đời
Sống tu thác tiến chẳng rời
Tâm tư sáng suốt hưởng đời an như
Hồn thời nhỏ đẹp hơn người
Ra vô dể dãi rười rượi muôn bề
Quyết tâm hướng trở lộn về
Nơi Cha ban rải tình quê hương hồn
Diễn thanh sưởi ấm linh hồn
An như tự tại bồn chồn chẳng còn
Bền tâm vững chí lòng son
Vun bồi chánh khí sống còn độ nhơn
Một lòng một dạ chẳng sờn
Tiếp tay Trời Phật quy ơn Cha Trời
Bình tâm phân giải lý lời
Sáng soi chơn tạng tạo nơi ôn hòa
Chẳng còn suy nghĩ lo ra
Tiến hòa muôn giới thoát xa cõi trần
Tâm thanh hướng thượng khai tăng
Tự lần tiến giải hợp phần trời ban
Khổ hành tự đạt chuyển sang
Thở than vô ích tạo màn vô minh.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi Ba (tiếp theo)

ĐẠO ĐIỆN TRUNG NGHĨA VÀ ĐIỆN HIẾU THẢO

...
Ngay cái nguyên khí đó nó giáo dục cho chúng ta nhiều chuyện thức tâm. Nó mở được chỗ nào chúng ta hiểu được chỗ đó. Từ cái hơi mà biến thành ánh sáng, lúc đó mới kêu bằng huệ. Cũng ngồi hít vậy mà hồi năm, ba năm trước tôi hít tôi thấy hơi, mà bây giờ tôi tu càng ngày càng lâu tôi vừa nghĩ cái chuyện hít là tôi thấy tôi sáng, cái hơi là ánh sáng. Con người không có hơi không có đi đứng được. Con người mất nguyên khí không có đi đứng được. Bây giờ tắt hết đèn, con người có nguyên khí một chập nó rờ rờ, mớ mớ, nó đi hết trong phòng này. Nó đi qua, đi lại được tự nhiên, không cần đèn, cái đó phải ánh sáng không? Sáng trong tâm. Cho nên chúng ta tu là trở về với sự thanh tịnh của nội tâm, thì nó mới đạt tới cái pháp tâm, chứ lấy cái ề ạch cầu xin đem nhét vô, cái đó là trật rồi. Ông Thánh, ông Thần nào mà tới giúp mình đâu? Kì thật là mình khai mở để mình đi tới. Tôi đã giảng biết bao nhiêu cuốn băng, nhưng mà họ ngồi thết, rồi ngồi một chập, rồi thấy động loạn, niệm Phật không lo niệm, lo cầu ông Tám, cầu ông Tư, cầu tùm lum hết. Mình không ý lại, mình đâu có dư tiền máy bay mà kêu mấy ông tới, không đóng tiền mà cứ kêu mấy ông tới hoài (*cười...*), mình thấy mình xạo không? Không được! Bây giờ mình làm mình thanh nhẹ để mình tới mình gặp ngài. Từ cái xác phàm, từ sự trần tục, từ sự nan giải, từ sự đau khổ, ngài đã thoát li tới thanh nhẹ thì ta cũng ở trong cái giới đó mà thôi! Sự u buồn, uất khí mà bây giờ ta giải được là ta đi như ngài là trong bình đẳng rồi, có cái gì mà phải lo, thấy không? Trời Phật là ta, ta là trời Phật, không còn mê chấp nữa. Bất cứ lúc nào ngồi thiền phải thanh nhẹ, phải hết sức thanh nhẹ, khi mình nghĩ tập trung lên bộ đầu rồi thì

mình làm cái nguyên ý mình hạ lệnh đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu thì cái nguyên ý đó cho nó chạy, từ từ cái bụng cho nó lớn rồi nó đầy ngực, lên bộ đầu. Cứ ý cho nó chạy đều rồi tự nhiên nó phải chạy, nghĩ là làm như vậy, chớ đừng có ề ạch làm như đánh võ nội công, không phải vậy. Giữ cái nguyên khí để khai triển, khi các bạn ăn uống vô. Ăn vô nó biến sanh thủy, thủy nó biến thành khí, khí nó biến thành sắc, thấy không? Chúng ta thấy rõ ăn vô nó ra nước, nước thành cái hơi nó bốc lên mặt, thì mặt mày ta hồng hào. Lúc đói mặt trắng. Bây giờ ta hít cái gì? Hít trực tiếp cái nguyên khí nhẹ nhàng đó, cái màu hồng này từ ở trên chuyển qua vật chất rồi mới ra trong mặt chúng ta. Rồi bây giờ chúng ta trực tiếp là cái gì? Cái thanh nhẹ nhất, còn thanh nhẹ hơn mấy món kia, phải nhẹ nhàng đem vô để nó mở. Có nhiều người hít sai, hít không mà cũng sai. Cho nên tôi dặn coi cuốn băng mà tôi làm, tôi đã coi trần ra tôi làm là vì tôi sợ người ta nhìn không rõ cái bụng và không có thấy hơi thở. Tất cả mọi việc đều là ở trong thực tình phục vụ và không có lừa bịp một ai. Có nhiều người làm vậy rồi nói: Ồ, cái pháp này, cái đạo này là hoang đường, nói vậy, họ không làm. Chính họ không phục vụ cho họ rồi họ nói cái đạo này là đạo hoang đường. Cái đạo này đâu có làm cho người ta đau, chỉ làm cho mình mà họ không chịu làm, thành ra họ hướng ngoại rồi nuôi dưỡng cái sân si thành ra trật hết trật. Trật cái luật ở trong nội thức, cái thức thanh tịnh nhân hạ là vậy. Giờ này là giờ của ta, cho nên chọn giờ khuya là giờ của mình rảnh rỗi làm cái gì lúc đó cũng yên nghỉ rồi, không có ai đòi hỏi mình, không có nợ nần gì mà tới gõ cửa trong giờ đó đâu, thì chúng ta ngồi trong thanh thản lấy lại một giờ của chính mình cũng đủ rồi, cũng sung

sướng vô cùng. Cái đó là cái hạnh phúc được tái hồi
cả ba cõi thiên địa nhân. Cho nên cái phương pháp
công phu các bạn phải nhìn cho kỹ thực hành cho kỹ

trong nhân hạ chứ đừng trối buộc tâm thức của
mình và đừng có làm cho nó ề ạch mà tạo động,
không có ích gì hết.

(còn tiếp)

